

๒๐๒
เลขที่อ้างอิง กพ ๐๐๑๕.๐๕/๑๗๑

วันรับงาน ๑๔ / ส.ค / ๖๗

ใบขอใช้บริการสำนักกฎหมาย

ชื่อผู้ขอใช้บริการ นางสาวปัทมา ราชสีมา ตำแหน่ง สส พรรค เพื่อไทย

เลขที่สมาชิก ๓๔ แบบ ระบบบัญชีรายชื่อ ระบบแบ่งเขต จ. มีความประสงค์ขอใช้บริการดังนี้

- ชนิดของงานที่ขอใช้บริการ งานร่าง แก้ไข ค้นคว้า งานพิมพ์ อื่น ๆ
- ร่างกฎหมาย ร่างญัตติ ร่างกระทู้ถาม สด
 - การตรวจสอบความจำเป็นในการตรา พ.ร.บ. ร่างญัตติด่วน ร่างกระทู้ถามทั่วไป (ตอบในที่ประชุมสภาฯ)
 - การวิเคราะห์ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต ร่างญัตติตั้งกรรมธิการฯ ร่างกระทู้ถามทั่วไป (ตอบในราชกิจจานุเบกษา)
 - วิเคราะห์ข้อมูลกฎหมาย ร่างญัตติด่วนตั้งกรรมธิการฯ ร่างกระทู้ถามทั่วไป (ตอบในห้องกระทู้ถาม)
 - ค้นข้อมูลทางกฎหมาย ร่างคำแปรญัตติ ร่างคำอภิปราย
 - ค้นข้อมูลทางกฎหมาย ร่างหนังสือติดต่อบุคลากร เปรียบเทียบกฎหมาย
 - ค้นข้อมูลทางกฎหมาย วิเคราะห์ข้อมูลทางวิชาการ พิมพ์งานที่ ส.ส. ร่างมา
 - ค้นข้อมูลทางกฎหมาย ค้นข้อมูลทางวิชาการ อื่น ๆ ระบุ

จำนวนเรื่องที่ขอใช้บริการ 1 เรื่อง

รายละเอียด ร่าง พ.ร.บ. ควบคุมการพนัน

สิ่งที่แนบมาด้วย

- ๑. จำนวน หน้า
- ๒. จำนวน หน้า

การเปิดเผยข้อมูล

- ๑. เผยแพร่งานที่ขอใช้บริการโดยเผยแพร่ผ่านช่องทางเว็บไซต์สำนักกฎหมาย (www.parliament.go.th/elaw)
 ยินยอม ไม่ยินยอม
- ๒. เผยแพร่ร่างกฎหมายให้กับคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นฯ เพื่อจัดทำวิถิตทัศน์เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์รัฐสภา
 ยินยอม ไม่ยินยอม

ผู้ขอใช้บริการ [ลายเซ็น]
วันส่งงาน ๑๔ ๘.๐๑ / ๖๗
ผู้ร่าง ปัทมา
ผู้พิมพ์ [ลายเซ็น] ผู้ตรวจทาน
จำนวน 1 เรื่อง ๑๒ แผ่น
ผบ. กลุ่มงาน

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบกับเอกสารการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ (ถ้ามี) มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ผู้เสนอ

(นางสาวชัตติยา สวัสดิผล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๐๓๔

๒.

ผู้เสนอ

(.....)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....

หมายเลขประจำตัวสมาชิก

๓.

ผู้เสนอ

(.....)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....

หมายเลขประจำตัวสมาชิก

๔.

ผู้เสนอ

(.....)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....

หมายเลขประจำตัวสมาชิก

๕.

ผู้เสนอ

(.....)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....

หมายเลขประจำตัวสมาชิก

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.

ส.ส. ชัตติยา สวัสดิผล พรรคเพื่อไทย หมายเลขฯ ๐๓๔

๐๘ สิงหาคม ๒๕๖๗

: รัตติยาฯ ร่าง / ญัฐณิธมาฯ พิมพ์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติดังกล่าว โดยเฉพาะในเรื่องบทนิยามของสถานบริการเนื่องจากรูปแบบการประกอบกิจการสถานบริการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพื่อให้มีความหมายที่ชัดเจนและครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการที่อาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอันเป็นสถานที่ที่ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการ ปรับปรุงการกำหนดเขตพื้นที่ตั้งสถานบริการและกำหนดเวลาเปิดและเวลาปิด เพื่อความเหมาะสมกับประเภทของสถานบริการและบริบทของสังคม ปรับปรุงวิธีการจัดตั้งสถานบริการให้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ลดภาระความยุ่งยากของผู้ประกอบกิจการ พร้อมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการและผู้ใช้สถานบริการปฏิบัติ โดยให้การควบคุมตรวจสอบทำได้อย่างเข้มงวด เพื่อให้สถานบริการไม่เป็นที่หลั่งมั่วสุ่มและปลอดจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อันเป็นการทำให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการ ลดผลกระทบแก่ประชาชนซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงสถานบริการ ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมกับพฤติการณ์การกระทำความผิด รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๘) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๙ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่ง
หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถานบริการ” หมายความว่า สถานประกอบกิจการหรือการประกอบกิจการที่จัดให้มีขึ้น
เพื่อให้ผู้เข้ามาใช้บริการ ไม่ว่าจะมิใช่สถานที่ตั้งเป็นการถาวรหรือชั่วคราว อยู่ในอาคารหรือนอกอาคาร หรือ
เคลื่อนที่ได้ โดยหวังประโยชน์ในทางการค้า ดังต่อไปนี้

(๑) ประเภทที่มีเครื่องตีมแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีดนตรีหรือการแสดงดนตรี โดยมี
กำหนดเวลาปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา ที่ใช้เสียงภายในสถานบริการดังไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล

(๒) ประเภทที่มีเครื่องตีมแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีดนตรีหรือการแสดงดนตรีที่ใช้เสียง
ภายในสถานบริการดังเกิน ๙๐ เดซิเบล

(๓) ประเภทที่มีเครื่องตีมแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีบริการให้พนักงานนั่งกับลูกค้า
โดยอาจจัดให้มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดด้วยก็ได้

(๔) ประเภทที่มีเครื่องตีมแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบ
ดนตรีให้บริการ

(๕) ประเภทที่มีเครื่องตีมแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบ
ดนตรีให้บริการ โดยมีบริการให้พนักงานนั่งกับลูกค้า

(๖) ประเภทเคาน์เตอร์เครื่องตีมแอลกอฮอล์ โดยจัดที่ให้ตีมบริเวณที่จำหน่ายและมีดนตรี
เสียงไม่ดัง อาจมีพนักงานให้บริการเครื่องตีม

(๗) ประเภทสถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว แต่ไม่รวมถึงสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วย
สถานพยาบาลและสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๘) สถานบริการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ(๗) ที่เปิดทำการแบบเป็นครั้งคราว

(๙) สถานบริการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ(๗) ที่เปิดทำการแบบเคลื่อนที่

(๑๐) ประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ
สถานบริการตามพระราชบัญญัตินี้

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการ

“ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด

“ผู้ทำงาน” หมายความว่า ลูกจ้างของสถานบริการ และหมายความรวมถึงพนักงาน
ที่สถานบริการให้ค่าตอบแทนเพื่อให้เข้ามาทำงานหรือทำการแสดงในสถานบริการไม่ว่าจะให้ค่าตอบแทน
เป็นรายเดือน รายวัน หรือรายชั่วโมง

“นายทะเบียน” หมายความว่า

(๑) อธิบดีกรมการปกครองหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการปกครองมอบหมาย สำหรับในเขต
กรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับในเขตจังหวัด “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแต่งตั้งจาก

(๑) ข้าราชการตำรวจตั้งแต่ชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป หรือ

(๒) ข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ หรือ ประเภททั่วไประดับชำนาญงาน ขึ้นไป หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นที่เทียบเท่า

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

การออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภทหรือขนาดของสถานบริการ เขตท้องที่ที่สถานบริการตั้ง หรือระดับความดังของเสียงที่เกิดจากสถานบริการนั้นก็ได้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควรอาจเสนอให้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเป็นเขตงดออกใบอนุญาตก็ได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบการสถานบริการที่ได้รับใบอนุญาตอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมีผลใช้บังคับและประสงค์จะประกอบการกิจการสถานบริการที่ได้รับอนุญาตต่อไป

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดและควบคุมมาตรฐานของสถานบริการ เพื่อความปลอดภัยของผู้เข้ามาใช้บริการและประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง นอกจากหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบความปลอดภัยของอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารแล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย สุขลักษณะ หรือรายละเอียดการดำเนินการของสถานประกอบการแต่ละประเภท รวมทั้งกำหนดมาตรฐานการประกอบการกิจการสถานบริการ ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวให้รวมถึงการห้ามประกอบกิจการอื่นใดในสถานบริการด้วย

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของสถานบริการแต่ละประเภทให้แตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของการดำเนินการ สภาพแวดล้อมของท้องที่ที่สถานบริการตั้งอยู่ หรือความจำเป็นในการควบคุมดูแล

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ถ้าการประกอบกิจการสถานบริการใดมีกรณีที่เกี่ยวข้องอันจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นอยู่ด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้และพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ อาจกำหนดวิธีการในการดำเนินการเพื่อพิจารณาอนุญาตร่วมกันก็ได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้กระทำโดยมีการยื่นคำขอร่วมกัน หรือจะให้มีผลเป็นการยกเว้นแบบเอกสารที่ต้องใช้ รายการและข้อมูลที่ต้องแสดง สถานที่ที่ต้องยื่นคำขอหรือเอกสาร และขั้นตอนในการพิจารณาอนุญาตที่ซ้ำซ้อนหรือคล้ายคลึงกัน หรืออาจก่อให้เกิดอุปสรรคแก่การพิจารณาอนุญาตร่วมกันโดยไม่จำเป็นเสียก็ได้ และในกรณีที่สมควรจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีการใดให้ต้องปฏิบัติเพิ่มเติมแทนก็ได้ แต่การอนุญาตจะต้องเป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ในการพิจารณาอนุญาตร่วมกัน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตรวจสอบ ผู้มีอำนาจพิจารณาส่วนหนึ่งส่วนใดในการอนุญาต หรือผู้มีอำนาจอนุญาตอาจมอบอำนาจของตนให้พนักงานเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการแทนได้ตามความเหมาะสม

การกำหนดและการมอบอำนาจตามวรรคสองและวรรคสาม เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้มีผลใช้บังคับได้

มาตรา ๙ บรรดาค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และรายได้อื่น ๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจการสถานบริการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ตกเป็นรายได้ของแผ่นดิน

หมวด ๒

คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร
และคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมสรรพสามิต และผู้แทนผู้บัญชาการตำรวจนครบาล เป็นกรรมการ

(๔) ผู้แทนภาคประชาชนหรือภาคประชาสังคม จำนวนสามคน เป็นกรรมการให้ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) ท้องเที่ยวและกีฬาจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด สรรพสามิตพื้นที่ สาธารณสุขจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด เป็นกรรมการ

(๔) ผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด โดยให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทเลือกกันเอง จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้แทนภาคประชาชนหรือภาคประชาสังคม จำนวนสองคน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๒ กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และมาตรา ๑๑ (๔) และ (๕) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถูกเลิกจ้างจากหน่วยงานของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่

(๕) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๖) เป็นผู้เคยกระทำความผิดทางอาญาตามกฎหมายว่าด้วยป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ กฎหมายว่าด้วยยาเสพติด และกฎหมายว่าด้วยการพนัน หรือต้องโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๓ กรรมการซึ่งเป็นผู้บริหารสภากรุงเทพมหานครหรือผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อพ้นจากการเป็นผู้บริหารสภากรุงเทพมหานครหรือพ้นจากตำแหน่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๑๔ กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และมาตรา ๑๑ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะเป็นกรรมการติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และมาตรา ๑๑ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในเก้าสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ และให้กรรมการผู้ได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และมาตรา ๑๑ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการแทนตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๔ กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และมาตรา ๑๑ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด มีหน้าที่และอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ของตน ดังต่อไปนี้

- (๑) ออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการกำหนดเขตท้องที่ที่ตั้งสถานบริการ โดยให้คำนึงถึงความสัมพันธ์กับชุมชน สุขภาวะของประชาชน สภาพแวดล้อม และการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้เสีย ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณาด้วย
- (๒) ประกาศกำหนดเขตท้องที่ที่ตั้งสถานบริการ
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับมาตรการควบคุมกำกับดูแลสถานบริการ
- (๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต
- (๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๘ การประชุมคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๙ ให้กรรมการปกครองทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร และให้ที่ทำการปกครองจังหวัดทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด รับผิดชอบในงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการ

หมวด ๓

การประกอบกิจการสถานบริการ

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการสถานบริการจังหวัดของเขตที่จะประกอบกิจการสถานบริการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ สถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการ ต้อง

(๑) อยู่ในเขตท้องที่ตั้งสถานบริการตามที่คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด แล้วแต่กรณี ประกาศกำหนด

(๒) ไม่อยู่ใกล้วัด สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียนหรือสถานศึกษา โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สโมสรเยาวชน หรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก ในระยะที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าว

(๓) ไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

ในกรณีที่สถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการเป็นของผู้อื่น ผู้ขออนุญาตต้องมีหนังสือแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าได้รับความยินยอมจากเจ้าของอาคารหรือสถานที่นั้น

มาตรา ๒๒ ผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

(๓) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรม

- (๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๗) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี
- (๘) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต
- (๙) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยเหตุอื่นที่มีโทษเหตุตาม (๗) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (๙)

มาตรา ๒๓ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตอาจยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการต่อนายทะเบียนในคราวเดียวกัน

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศตามมาตรา ๒๐ ให้นายทะเบียนแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในห้าวันทำการนับแต่วันยื่นคำขอ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งถูกต้องและสมบูรณ์ ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยไม่ชักช้า

เมื่อหน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งต่อผู้ขอรับใบอนุญาตถึงความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งให้นายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสี่ หากผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

ให้ถือว่าคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการที่ผู้ขอรับใบอนุญาตยื่นต่อนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งเป็นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

และให้นำความในมาตรานี้ไปใช้บังคับกับกรณีที่ต้องมีการยื่นเอกสารอื่นที่มีใบคำขอหรือเพื่อประกอบคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการต่อนายทะเบียนนั้น หากมีกรณีและผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือต้องชำระค่าธรรมเนียมใด ๆ ตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น

มาตรา ๒๔ เมื่อได้รับคำขออนุญาตตั้งสถานบริการ ให้นายทะเบียนพิจารณาสั่งภายในหกสิบวัน

นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ เมื่อเห็นว่าสถานที่ตั้ง ขนาด หรือรายละเอียดการดำเนินการของสถานประกอบกิจการ รวมทั้งมาตรฐานการประกอบกิจการสถานบริการเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาต หรือไม่ออกใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับผลการพิจารณาจากหน่วยงานตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๒๕ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้กับสถานบริการที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ผู้ประกอบกิจการสถานบริการผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ กรณีในกรุงเทพมหานคร ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีกรณีในจังหวัดอื่น ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย การอุทธรณ์ให้กระทำภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันได้รับหนังสือจากนายทะเบียนแจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือปลัดกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี ให้เป็นที่สิ้นสุด หนังสือของนายทะเบียนตามความในวรรคหนึ่ง ต้องแสดงเหตุผลในการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ผู้ขอทราบด้วย

มาตรา ๒๗ ในกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุด

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการย้าย แก่ไข เปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

มาตรา ๒๙ ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการจัดทำบัตรประวัติของพนักงานก่อนเริ่ม
เข้าทำงานในสถานบริการ

ในกรณีที่ข้อมูลในบัตรประวัติเปลี่ยนแปลงไป ข้อมูลในบัตรประวัติหรือตัวบัตรประวัติ
สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการต้องจัดทำบัตรประวัติใหม่
ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล หรือวันที่บัตรนั้นสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด
ในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณี

การจัดทำและการเก็บรักษาบัตรประวัติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนด ทั้งนี้ ต้องไม่ระบุหน้าที่ของพนักงานในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้นั้น

การกำหนดค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ให้กับพนักงานในสถานบริการให้เป็นไปตาม
สัญญาจ้าง ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่าตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม
กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระกำหนด

มาตรา ๓๐ การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ ให้เป็นไปตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดวันหรือเวลาเปิดปิดให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภท
ของสถานบริการหรือเขตท้องที่ที่สถานบริการตั้งอยู่ก็ได้

หมวด ๔

การควบคุมและการอุทธรณ์

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ

- (๑) รับผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ
- (๒) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอาการมีเมมาจนประพฤตินุญวาย หรือครองสติไม่ได้
เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ
- (๓) จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้มีอาการมีเมมาจนประพฤตินุญวายหรือ
ครองสติไม่ได้
- (๔) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่เฝ้าดูแลสถานบริการนั้นพักอาศัย
หลับนอนในสถานบริการ
- (๕) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ
- (๖) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เป็นกรณีที่
เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย
- (๗) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์
ในสถานบริการ

(๘) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการพนันในสถานบริการ

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการยินยอมหรือปล่อยปละละเลย

ให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการตรวจเอกสารราชการ
ที่มีภาพถ่ายและระบุนายของผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการ

ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการไม่ยินยอมให้ตรวจเอกสารราชการหรือไม่มีเอกสาร
ราชการและเข้าไปในสถานบริการ ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน
ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งและหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งและการรับแจ้งให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนด

ในการดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสาม ผู้ประกอบกิจการสถานบริการจะมอบหมาย
ให้ผู้ทำงานของสถานบริการเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่ผู้นั้นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการสถานบริการพบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า มีผู้มีอาการ
มึนเมาจนประพฤตินุญวายหรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ มีการกระทำ
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือมีการฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบกิจการ
สถานบริการแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน โดยจะมอบหมายให้ผู้ทำงานของสถานบริการ
เป็นผู้แจ้งแทนก็ได้

มาตรา ๓๕ ในการจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิง ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ
มีหน้าที่ต้องควบคุมการแสดงมิให้เป็นไปในทางลามกหรืออนาจาร และมีให้มีสัตว์ร้ายเข้าร่วมการแสดง
ในสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ชม

เมื่อปรากฏว่ามีการแสดงต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้งด
การแสดงนั้นได้

มาตรา ๓๖ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า ผู้ประกอบกิจการ
สถานบริการผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำนั้น
หรือสั่งให้ดำเนินการแก้ไขได้ตามที่เห็นสมควร

(๑) ไม่จัดทำบัตรประวัติผู้ทำงาน

(๒) ไม่จัดสถานที่ให้เป็นระเบียบเพื่อความสะอาดหรือสะดวกในการตรวจตราของ
พนักงานเจ้าหน้าที่

(๓) จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้ที่มีอาการมึนเมาจนประพฤตินุญวายหรือ
ครองสติไม่ได้

ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการสถานบริการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งแรกให้สั่งพักใช้ใบอนุญาตสิบวัน ครั้งที่สองให้สั่งพักใช้ใบอนุญาตยี่สิบวัน

มาตรา ๓๗ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบกิจการสถานบริการผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งแรกให้สั่งพักใช้ใบอนุญาตสามสิบวัน ครั้งที่สองให้สั่งพักใช้ใบอนุญาตหกสิบวัน

- (๑) ย้าย แก้วไข เปลี่ยนแปลงต่อเติมสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต
- (๒) รับผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงาน

มาตรา ๓๘ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบกิจการสถานบริการผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหกสิบวัน

(๑) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการ ซึ่งต้องไม่เกินยี่สิบคน

- (๒) จัดให้มีการแสดงลามกอนาจารในสถานบริการ
- (๓) เปิดทำการไม่เป็นไปตามเวลาที่กฎหมายกำหนด
- (๔) จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ หรือจำหน่าย

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินกว่าเวลาตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๙ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบกิจการสถานบริการผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหนึ่งปี

(๑) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการ ตั้งแต่ยี่สิบคนขึ้นไป

- (๒) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ
- (๓) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ
- (๔) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์

ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ในสถานบริการ

(๕) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการเล่นการพนันอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนันในสถานบริการ

มาตรา ๔๐ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่ามีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

(๑) ผู้ประกอบกิจการสถานบริการเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๒๒ ยกเว้นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๒ (๘)

- (๒) สถานบริการดำเนินกิจการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๓) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ มาแล้วสองครั้ง และกระทำความผิดเดิมซ้ำอีก

(๔) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๓๙ มาแล้ว และกระทำความผิดเดิมซ้ำอีก

มาตรา ๔๑ หลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่ากรณีใดนายทะเบียนจะมีคำสั่งหรือไม่มีคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตหรือพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

ในกรณีที่ผู้ประกอบการสถานบริการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๐ (๓) ให้การอุทธรณ์เป็นการทูลเกล้าฯตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น หากเป็นการอุทธรณ์โดยเหตุอื่น

ให้นายทะเบียนผู้ทำคำสั่งนั้นเป็นผู้มีอำนาจสั่งให้ทูลเกล้าฯตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น แต่ต้องมีคำสั่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำขอให้ทูลเกล้าฯตามคำสั่ง หากพ้นกำหนดดังกล่าวแล้วนายทะเบียนยังไม่มีคำสั่งใด ให้ถือว่าเป็นการทูลเกล้าฯตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่หน่วยงานที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ประจำอยู่ได้รับอุทธรณ์ ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งอื่นที่ไม่ใช่คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๔๒ ในกรณีนายทะเบียนสั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ผู้ประกอบการสถานบริการในกรุงเทพมหานครมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี ในจังหวัดอื่นผู้ประกอบการสถานบริการมีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย การอุทธรณ์ให้กระทำภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่รับหนังสือนายทะเบียนแจ้งคำสั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือปลัดกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี ให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๔๓ ก่อนครบกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ผู้หนึ่งผู้ใดจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อตั้งสถานบริการ ณ สถานที่เดียวกันนั้นไม่ได้

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง มีอำนาจ ดังต่อไปนี้
(๑) เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อหรือสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้

ในสถานบริการแห่งใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจภายในสถานบริการนั้นได้ไม่ว่าในเวลาใด ๆ

(๒) มีหนังสือเรียกผู้ประกอบการสถานบริการ หรือผู้ทำงานในสถานบริการนั้นมาให้ ถ้อยคำหรือชี้แจง หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง มาเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคล ซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดประกอบการกิจการสถานบริการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละสามหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๔๘ ผู้ใดประกอบการกิจการสถานบริการในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาต หรือประกอบการกิจการสถานบริการผิดประเภทจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๔๙ ผู้ใดนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการโดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่อาวุธตามวรรคหนึ่งเป็นอาวุธปืน ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่อาวุธตามวรรคหนึ่งเป็นวัตถุระเบิดหรืออาวุธสงคราม ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาลงโทษตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้รับอาวุธนั้นด้วย

มาตรา ๕๐ ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ หรือผู้ใดจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิงในสถานบริการที่เป็นไปในทางลามกหรืออนาจาร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดเข้าไปในสถานบริการโดยไม่มีเอกสารราชการหรือไม่ยินยอมให้ตรวจเอกสารราชการ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๒ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๑ (๑) (๒) (๓) และ (๔) มาตรา ๓๒ วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา ๓๔ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหกหมื่นบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๕ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ (๕) (๖) (๗) และ (๘) และมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๗ ในระยะเริ่มแรกที่ยังมิได้เลือกบุคคลตามมาตรา ๑๐ (๔) ๑๑ (๔) และ (๕) ให้คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด ประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๐ (๑) (๒) และ(๓) มาตรา ๑๑ (๑) (๒) และ (๓) เป็นกรรมการ

การแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๐ (๑) (๒) และ(๓) มาตรา ๑๑ (๑) (๒) และ (๓) ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง พ้นจากหน้าที่ เมื่อได้มาซึ่งกรรมการตามวรรคสองครบถ้วนแล้ว

มาตรา ๕๘ บรรดาใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการที่ออกตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตตั้งสถานบริการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๕๙ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวงหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่

ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศหรือคำสั่งตาม
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

.....

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) สถานบริการตามมาตรา ๔ (๑)			
(๑.๑) ใบอนุญาตตั้งสถานบริการ	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐	บาท
(๑.๒) ใบแทนใบอนุญาตตั้งสถานบริการ	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๑.๓) การต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ	ครั้งละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๒) สถานบริการตามมาตรา ๔ (๒) และ (๓)			
(๒.๑) ใบอนุญาตตั้งสถานบริการ	ฉบับละ	๗๐,๐๐๐	บาท
(๒.๒) ใบแทนใบอนุญาตตั้งสถานบริการ	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๒.๓) การต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ	ครั้งละ	๓๐,๐๐๐	บาท
(๓) สถานบริการตามมาตรา ๔ (๔) ถึง (๙)			
(๒.๑) ใบอนุญาตตั้งสถานบริการ	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท
(๒.๒) ใบแทนใบอนุญาตตั้งสถานบริการ	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
(๒.๓) การต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ	ครั้งละ	๒๐,๐๐๐	บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงประเภทหรือขนาดของสถานบริการ เขตท้องที่ที่สถานบริการตั้ง หรือระดับความดังของเสียงที่เกิดจากสถานบริการนั้นก็ได้

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของพระราชบัญญัติสถานบริการ

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติดังกล่าว โดยเฉพาะในเรื่องบทนิยามของสถานบริการเนื่องจากรูปแบบการประกอบกิจการสถานบริการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพื่อให้มีความหมายที่ชัดเจนและครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการที่อาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอันเป็นสถานที่ที่ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการปรับปรุงการกำหนดเขตพื้นที่ตั้งสถานบริการและกำหนดเวลาเปิดและเวลาปิด เพื่อความเหมาะสมกับประเภทของสถานบริการและบริบทของสังคม ปรับปรุงวิธีการจัดตั้งสถานบริการให้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ลดภาระความยุ่งยากของผู้ประกอบกิจการ พร้อมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการและผู้ใช้สถานบริการปฏิบัติ โดยให้การควบคุมตรวจสอบทำได้อย่างเข้มงวด เพื่อให้สถานบริการไม่เป็นแหล่งมั่วสุมและปลอดจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อันเป็นการทำให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการลดผลกระทบแก่ประชาชนซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงสถานบริการ ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมกับพฤติการณ์การกระทำความผิด รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

(๒) กำหนดนิยามคำว่า “สถานบริการ” “ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ” “ใบอนุญาต” “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” “ผู้ทำงาน” “นายทะเบียน” “พนักงานเจ้าหน้าที่” และ “รัฐมนตรี” (ร่างมาตรา ๔)

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

(๔) กำหนดให้รัฐมนตรีเห็นสมควรอาจเสนอให้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเป็นเขตงดออกใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๖)

(๕) กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย สุขลักษณะ หรือรายละเอียดการดำเนินการของสถานประกอบกิจการแต่ละประเภท รวมทั้งกำหนดมาตรฐานการประกอบกิจการสถานบริการ (ร่างมาตรา ๗)

(๖) กำหนดให้การประกอบกิจการสถานบริการใดมีกรณีที่เกี่ยวข้องอันจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นอยู่ด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ อาจกำหนดวิธีการในการดำเนินการเพื่อพิจารณาอนุญาตร่วมกันก็ได้ (ร่างมาตรา ๘)

(๗) กำหนดให้ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และรายได้อื่น ๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจการสถานบริการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ตกเป็นรายได้ของแผ่นดิน (ร่างมาตรา ๙)

(๘) กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการสถานบริการจังหวัด (ร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๑๑)

(๙) กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ วาระของกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๒ ร่างมาตรา ๑๓ ร่างมาตรา ๑๔ ร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๑๖)

(๑๐) กำหนดให้คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด มีหน้าที่และอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ของตน (ร่างมาตรา ๑๗)

(๑๑) กำหนดการประชุมของคณะกรรมการ และให้กรรมการปกครองทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร และให้ทำการปกครองจังหวัดทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด รับผิดชอบในงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๑๙)

(๑๒) ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๒๐)

(๑๓) กำหนดสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม การยื่นคำขอรับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๑ ร่างมาตรา ๒๒ และร่างมาตรา ๒๓)

(๑๔) กำหนดการพิจารณาของนายทะเบียน การขอต่ออายุใบอนุญาต และกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (ร่างมาตรา ๒๔ ร่างมาตรา ๒๕ และร่างมาตรา ๒๖)

(๑๕) กำหนดกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ (ร่างมาตรา ๒๗)

(๑๖) ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการย้าย แก้วไข เปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๒๘)

(๑๗) กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการจัดทำบัตรประวัติของพนักงานก่อนเริ่มเข้าทำงานในสถานบริการ (ร่างมาตรา ๒๙)

(๑๘) กำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๓๐)

- (๑๙) ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ(ร่างมาตรา ๓๑)
- (๒๐) ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ (ร่างมาตรา ๓๒)
- (๒๑) ห้ามมิให้ผู้ใดนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่ผู้นั้นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓๓)
- (๒๒) กำหนดกรณีให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการพบหรือมีเหตุอันควรสงสัย (ร่างมาตรา ๓๔)
- (๒๓) กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการมีหน้าที่ต้องควบคุมการแสดงมิให้เป็นไปในทางลามกหรืออนาจาร และมีให้มีสัตว์ร้ายเข้าร่วมการแสดงในสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ชม (ร่างมาตรา ๓๕)
- (๒๔) กำหนดให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำนั้นหรือสั่งให้ดำเนินการแก้ไขได้ตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๓๖)
- (๒๕) กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งแรกให้สั่งพักใช้ใบอนุญาตสามสิบวัน ครั้งที่สองให้สั่งพักใช้ใบอนุญาตหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๓๗)
- (๒๖) กำหนดกรณีให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๓๘)
- (๒๗) กำหนดกรณีให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหนึ่งปี (ร่างมาตรา ๓๙)
- (๒๘) กำหนดกรณีให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๔๐)
- (๒๙) กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่ากรณีใดนายทะเบียนจะมีคำสั่งหรือไม่มีคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตหรือพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๔๑)
- (๓๐) กำหนดการอุทธรณ์กรณีนายทะเบียนสั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๔๒)
- (๓๑) กำหนดกรณีก่อนครบกำหนดหนึ่งนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ผู้หนึ่งผู้ใดจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อตั้งสถานบริการ ณ สถานที่เดียวกันนั้นไม่ได้ (ร่างมาตรา ๔๓)
- (๓๒) กำหนดการแต่งตั้งอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ และการปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๔๔ ร่างมาตรา ๔๕ และร่างมาตรา ๔๖)
- (๓๓) กำหนดบทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๔๗ ร่างมาตรา ๔๘ ร่างมาตรา ๔๙ ร่างมาตรา ๕๐ ร่างมาตรา ๕๑ ร่างมาตรา ๕๒ ร่างมาตรา ๕๓ ร่างมาตรา ๕๔ ร่างมาตรา ๕๕ และร่างมาตรา ๕๖)
- (๓๔) กำหนดบทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๕๗ ร่างมาตรา ๕๘ และร่างมาตรา ๕๙)